

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/523/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915205759
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7915205759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobkyne Z.. G. Ž., O., Q.: XX.XX.XXXX, U. N. XX, XXX XX U., právne zastúpená AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovanému Z.. J. J., Q.: XX.XX.XXXX, U. Ž. XX, XXX XX X., právne zastúpený advokátom JUDr. Jurajom Birošom, AK Košice, Rázusova 1, v konaní o zaplatenie 78 000 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 39C/446/2015-118 zo 14.6.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 78 000 € s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne od 01.12.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania vo výške 8 559,19 € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 4 680 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 3 699,19 €, tieto právnenmu zástupcovi žalobcu a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 08.04.2015 na súde doručená toho istého dňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 78 000 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 01.12.2014 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň požadovala náhradu trov konania a svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 19.10.2012 na základe ústnej zmluvy o pôžičke požičala žalovanému sumu 78 000 €, ktorý ich prevzatie žalovaný potvrdil. So žalovaným sa dohodli, že požičanú sumu jej odporca v krátkej dobe vráti. Od uvedenej doby sa viackrát so žalovaným stretla a žiadala ho o vrátenie požičanej sumy, čomu sa žalovaný spočiatku nebránil avšak od určitej doby prestal s ňou komunikovať a nereaguje na výzvy. Napriek viacerým písomným výzvam doposiaľ dlžnú sumu nevrátil, preto sa svojho nároku domáha žalobkyňa súdnou cestou.

3. Na tomto pojednávaní žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že spoločnosť Zama Invest s.r.o. vstúpila do jednaní s firmou Sibas, kde žalobkyňa je konateľkou, o možnosti prác pri realizácii projektu Hobby Centra. Bola taká dohoda, že spoločnosť Zama Invest s.r.o. bude tieto obchodné centrá stavať a následne ich prenájme tieto centrá ďalšej spoločnosti pána Č.. Žalobkyňa o tom všetkom vedela. Nakoľko v tom čase Zama Invest s.r.o. nemala finančné prostriedky dohodol sa so žalobkyňou na tom, že mu požičia finančné prostriedky a tak išli do Bratislavy spoločne služobným autom. Pokiaľ ide o ten zápis na pokladničnom doklade, on sám tam uviedol to, čo je na tom pokladničnom doklade Zama Invest s.r.o. prevzal Z.. J. J., celú sumu aj rodné číslo ako aj zápis zmluva o pôžičke. Bolo to však na podnet žalobkyne, bolo to v rýchlosti. Pred rokom a pol sa stretol so žalobkyňou v jej kancelárii za prítomnosti jej právnik, kde ho presviedčali aby uznal tento dlh a vtedy ešte ten na tom doklade nebol preškrtnutý zápis Zama Invest s.r.o. Kópiu tohto dokladu on nikdy nemal. Žalobkyňa vedela o všetkých obchodných

aktivitách, bola veľmi dobre informovaná o všetkých obchodných vzťahoch a takisto vedela aj o nájomnej zmluve so spoločnosťou Urites. Keďže skončila táto nájomná zmluva vstúpila žalobkyňa následne do jednaní s touto spoločnosťou a finančné prostriedky vo výške 78 000 € boli poskytnuté na kúpu projektovej dokumentácie, ktorá bola odovzdaná žalobkyňi. Celý zápis na pokladničnom doklade bol realizovaný v rýchllosti a nebolo pochybností a rodné číslo je tam uvedené preto, aby nebolo pochybností o tom, že on tam bol ako konateľ spoločnosti Zama Invest. Žalovaný nevedel povedať, kedy vniesol finančné prostriedky do účtovníctva, nakoľko toto účtovníctvo nerobil a odovzdával všetky dokumenty Z.. M.. Podľa neho pohľadávka bola vedená v účtovníctve naďalej preto, lebo mali stavať, pokiaľ ide o to, či vie preukázať, že tá suma 78 000 € bola vedená v účtovníctve žalovaný uviedol, že k tomu nemá viac čo dodať. Pokiaľ ide o to, že v súvahe sú uvedené záväzky vo výške 90 200 €, žalovaný uviedol, že nevie povedať, že aká ďalšia pohľadávka tam bola uvedená, nakoľko dával kompletne takto balík pohľadávok. Možno išlo o nejaké nájomné alebo niečo iné navyše, ale to nemá nič spoločné so žalobkyňou.

4. Súd citoval § 559, § 563, § 657 O.z. a dôvodil, že zmluva o pôžičke ako samostatný zmluvný typ predstavuje dojednanie, v zmysle ktorého veriteľ necháva dlžníkovi druhovo určené veci alebo peniaze a dlžník sa po uplynutí dohodnutej doby zaväzuje veci vrátiť iné avšak rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom a ako dvojstranný právny úkon vždy vzniká okamihom zhodného prejavu vôle zmluvných strán o podstatných obsahových náležitostiach. K perfektnosti reálneho typu zmluvy je však potrebné aby ku konsenzu - zhodnému prejavu vôle pristúpila ešte ďalšia právna skutočnosť a to odovzdanie predmetu zmluvy, čiže reálne plnenie. Zmluva o pôžičke teda vzniká až okamihom odovzdania predmetu pôžičky a jej právne následky sa viažu na prenechanie predmetu a nie na konsenzus zmluvných strán. Zmluva o pôžičke je zmluvou neformálnou a zákon pre jej vznik nevyžaduje písomnú formu. Veriteľ musí preukázať že s dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke a že peniaze mali byť v dohodnutej dobe vrátené a takisto aj to že tieto peniaze dlžníkovi skutočne odovzdal. Pojmovým znakom zmluvy o pôžičke je jej dočasnosť. Povinnou náležitosťou zmluvy o pôžičke však údaj o dobe splatnosti, teda o dobe do ktorej má dlžník predmet zmluvy vrátiť nie je. Avšak aj v prípade, že v zmluve tento údaj absentuje, nie je možné vyvodiť, že dlžník nemá povinnosť predmet zmluvy vrátiť. Dočasnosť je v rámci zmluvy o pôžičke vyjadrená výrazom dohodnutá doba v ustanovení § 657 Občianskeho zákonníka v spore bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá ústne zmluva o pôžičke na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému (ako fyzickej osobe) sumu 78 000 €. Táto skutočnosť vyplynula jednak z výpovede žalobkyne ako aj z predložených listinných dôkazov. Poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 78 000 € bolo dostatočne súdu preukázané a to pokladničným dokladom z OTP Banky zo dňa 19.10.2012. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že by boli finančné prostriedky poskytnuté spoločnosti Zama Invest s.r.o., v ktorej bol žalovaný konateľom a spoločníkom ako to vyplýva z informatívneho výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel : Sro, Vložka číslo : XXXXX/V a teda obrana žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie nebola v konaní úspešná. O poskytnutí peňažných prostriedkov spoločnosti Zama Invest s.r.o. nesvedčia žalovaným predložené daňové priznania a ani ním predložené súvahy, v ktorých aj keď je uvedená suma krátkodobých finančných záväzkov spolu vo výške 90 200 €, z tejto sumy nie je vôbec zrejmé, aké konkrétne záväzky táto suma v sebe obsahuje. Túto skutočnosť nevedel presne špecifikovať ani sám žalovaný pri svojom výsluchu, ktorý uviedol, že nevie povedať aká ďalšia pohľadávka je v tejto sume. Jeho výpovedi odporujú aj ním predložené fotokópie pokladničných príjmových dokladov zo dňa 19.10.2012 na sumu 78 000 € a zo dňa 20.10.2012 na sumu 12 200 €, ktoré sú ním samým vyhotovené a schválené, ktoré v konečnom dôsledku poukazujú na to, že jeho výpoveď na pojednávaní konanom dňa 04.04.2016 nebola vierohodná, keď na jednej strane súdu predložil tieto doklady, na druhej strane vo svojej výpovedi uviedol, že nevie, kedy tieto peňažné prostriedky vniesol do účtovníctva a nevie aká ďalšia pohľadávka je zahrnutá v sume v sume 90 200 €. Poskytnutiu peňažných prostriedkov spoločnosti Zama Invest s.r.o. nesvedčia ani žalovaným predložené vyššie uvedené pokladničné doklady, nakoľko v zmysle zákona o účtovníctve pokladničné doklady musia byť číslované a tieto číslované nie sú a z tohto dôvodu ani nepreukazujú, že by suma 78 000 € bola zaúčtovaná v účtovníctve. Zo žalovaným predložených príjmových pokladničných dokladov je zrejmé, že sú písané tým istým písmom a podľa podpisu, ktorý je na nich a podpisu, ktorý sa nachádza na pokladničnom doklade z OTP banka Slovensko, a.s. je zrejmé, že sa jedná o doklady písané rukou samotného žalovaného. Tieto ním predložené príjmové pokladničné doklady zároveň sú podľa názoru súdu len účelové, nakoľko je rozporné, ak žalovaný na jednej strane pri svojom výsluchu uviedol, že na otázku súdu či vie preukázať, že suma 78 000 € bola zaúčtovaná v účtovníctve odpovedal, že nemá k tomu viac čo dodať a na druhej strane ich súdu predloží ako doklady ním samým vyhotovené, ktoré boli zaúčtované v účtovníctve. Pokiaľ ide o príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.10.2012 na sumu 78 000 €, tento súd považoval za listinný dôkaz, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa skutočne poskytla

pôžičku žalovanému ako fyzickej osobe - čo je zrejme zo samotného textu na ňom sa nachádzajúceho v riadku účel, kde je uvedené - vklad konateľa, pôžička od Z. J. J., z ktorého obsahu textu mal súd za to, že žalobkyňa poskytla túto pôžičku Z. J. J., ktorý následne ako konateľ údajne vložil tieto peňažné prostriedky do spoločnosti. O poskytnutí peňažných prostriedkov samotnému žalovanému v konečnom dôsledku svedčí aj pokladničný doklad z OTP banka Slovensko, a.s. zo dňa 19.10.2012, na ktorom ako to potvrdil aj sám žalovaný on sám rukou napísal: Zmluva o pôžičke, prevzal Z. J. J., jeho rodné číslo a zároveň to aj sám podpísal. Na tom nič nemení ani tá skutočnosť, že tam predtým bol uvedený zápis Zama Invest s.r.o., ktorý bol následne žalobkyňou preškrtnutý, nakoľko pokiaľ by pri preberaní finančných prostriedkov žalovaný vystupoval ako konateľ spoločnosti Zama Invest s.r.o. mal jasne uviesť, že pri preberaní peňažných prostriedkov za spoločnosť Zama Invest s.r.o. vystupoval ako konateľ, pričom však pri samotnom uvedení mena a priezviska je uvedené len rodné číslo a súd z toho usudzoval, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanému ako fyzickej osobe. Pokiaľ ide o dobu, do ktorej mal žalovaný vrátiť peňažné prostriedky, táto nebola presne dohodnutá, čo vyplýva aj zo samotnej výpovede žalobkyne, ktorá uviedla, že žalovaný mal peňažné prostriedky vrátiť v tom období a že mu boli požičané zhruba na pol roka. Žalovaný však doposiaľ peňažné prostriedky nevrátil, a to ani napriek jednaniam so žalobkyňou a opakovaným výzvami zo strany žalobkyne. vychádzajúc z týchto skutočností mal súd za to, že žaloba je dôvodná a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 78 000 € tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

5. Sadzba ECB bola v tom čase 0,75 %, teda hodnota úroku v tom čase predstavovala 8,75% na zaplatenie ktorého úroku z omeškania z dlžnej sumy súd zaviazal preto žalovaného a to odo dňa nasledujúce po uplynutí dodatočnej žalobkyňou poskytnutej lehoty na vrátenie peňažných prostriedkov v zmysle výzvy zo dňa 20.11.2014., t.j. od 01.12.2014 (lehota na vrátenie bola stanovená v tejto výzve do 30.11.2014).

6. Úspešná žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 4 860 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 3 699,19 € (§ 142 ods.1 O.s.p.).

7. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3 699,19 €, túto si uplatnila za: Odmena za úkony právnej pomoci a to: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 09.10.2015, odmena za jeden úkon v hodnote 579,25 €, 2 krát písomné podanie na súd (vyjadrenia k výzvami súdu dňa 18.03.2016 a dňa 29.03.2016 - 2 x 579,25 €), 2 krát zastupovanie na pojednávaní (dňa 04.04.2016 a 14.06.2016 - 2 krát 289,62 €) polovička z tarifnej odmeny spolu takto náhrada za tieto úkony právnej pomoci vo výške 1 707,75 €, plus paušál a DPH. Cestovné náhrady spolu v sume 215,44 €: ide o cestu na pojednávanie z miesta sídla advokáta na Okresný súd Košice I - 396 km jedna cesta a späť spolu 792 km a to na pojednávanie dňa 04.04.2016, náhrada vo výške 0,183 €/km teda 792km x 0,183 = 144,94 € plus 20 % DPH (28,99 €), teda suma 173,93 € plus náhrada za spotrebované PHM, išlo o cestu osobným motorovým vozidlom značky Volkswagen Passat 2,0 TDI, priemerná spotreba nafty 5,2 l/100 km a priemerná cena pohonných hmôt podľa Štatistického úradu v tom čase vo výške 1,008 €/l. Náhrada za stratu času vo výške 652,08 €: ide o náhradu za čas strávený cestou do tohto miesta a späť vo výške 1/60 základu za každú aj začatú polhodinu, teda 1/60 výpočtového základu je 14,30 € plus 20% DPH (2,86 €), t.j. 17,16 €, jedna cesta Bratislava Košice a späť trvá 2 x 4 hodiny 25 minút, t.j. 8 hodín 50 minút, náhrada za stratu času tak 38 x 17,16 €, 652,08 €, žalobkyňa vyúčtovala. K tomu náhrada zaplateného súdneho poplatku (v zmysle ust. § 137 O.s.p.) spolu vo výške 4 680 € a spolu náhrada trov konania vo výške 8 559,19 €.

8. V podanom odvolaní žiadal žalovaný napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť s tým, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

9. Žalobkyňa v priebehu konania vo svojom výsluchu vypovedala, že dňa 19.10.2012 vybrala finančné prostriedky v OTP Banke a.s. na ul. Štúrovej v Bratislave a na pokladničný doklad žalovaný vlastnou rukou dopísal poznámku „Zmluva o pôžičke Zama INVEST, s.r.o. prevzal Z. J. J. celú sumu“ a zároveň uviedol svoje rodné číslo a podpis, žalovaná týmto jediným listinným dôkazom preukazovala svoje tvrdenie, že uzavrela so žalovaným ústnou formou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu mala poskytnúť sumu 78 000 € s tým, že žalovaný pôžičku vráti do pol roka. Mimo tohto jediného dôkazu žalovaná nepredložila žiadne iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, aj keď súd prvej inštancie konštatoval, že uzavretie pôžičky bolo preukázané aj z predložených listinných dôkazov. Súd prvej inštancie však neuviedol, ktoré listinné dôkazy mali takýto záver preukazovať, mimo uvedeného pokladničného dokladu.

10. Súd prvej inštancie vyhodnotil tieto listinné dôkazy v neprospech žalovaného a to tak, že z týchto listinných dôkazov práve vyplýva opak oproti tvrdeniu žalovaného, pretože podľa záveru súdu

prvej inštancie tieto listinné dôkazy preukazujú poskytnutie pôžičky Z. J. ako súkromnej osobe, ktorý následne ako konateľ údajne vložil tieto finančné prostriedky do spoločnosti Súd prvej inštancie vyhodnotil aj samotnú výpoveď žalovaného na pojednávaní dňa 04.04.2016 ako nevierohodnú, pretože na jednej strane predložil súdu účtovné doklady - príjmové pokladničné doklady a na druhej strane vo svojej výpovedi uviedol, že nevie kedy tieto finančné prostriedky vniesol do účtovníctva a nevedel aká ďalšia pohľadávka je zahrnutá v sume 90 200 €. Súd posúdil tieto listinné dôkazy ako nevierohodné, pretože v zmysle zákona o účtovníctve pokladničné doklady musia byť číslované a tieto číslované nie sú, z toho dôvodu ani nepreukazujú, aby suma 78 000 € bola zaúčtovaná v účtovníctve. Podľa názoru súdu prvej inštancie predložené pokladničné doklady sú ten účelové a rozporné s výpoveďou žalovaného na pojednávaní dňa 04.04.2016. S týmto hodnotením dôkazov zo strany súdu prvej inštancie žalovaný nesúhlasí, pretože je jednostranné v jeho neprospech, pričom jeho výpoveď na pojednávaní nie je rozporuplná, ten si už pre odstup času nepamätal ako presne a na základe čoho bola pôžička zaúčtovaná v účtovníctve spoločnosti ZaMa IVEST s.r.o, Táto skutočnosť nemôže byť hodnotená zo strany súdu prvej inštancie v neprospech žalovaného, ktorý ani sám účtovníctvo nevedol, ale prostredníctvom tretej osoby.

11. Pokladničný doklad z OTP Banka a.s. zo dňa 19.10.2012 súd prvej inštancie vyhodnotil ako listinný dôkaz, ktorý preukazuje tvrdenie žalobkyne a na tom nič nemení ani tá skutočnosť, že tam predtým uvedený zápis „Zama INVEST s.r.o.“ bol následne žalobkyňou preškrtnutý. Podľa súdu prvej inštancie pokiaľ by pri preberaní finančných prostriedkov žalovaný vystupoval # ako konateľ spoločnosti ZaMa INVEST s.r.o. mal jasne uviesť, že vystupoval ako konateľ, pričom na uvedenom pokladničnom doklade je pri mene a priezvisku žalovaného uvedené len jeho rodné číslo, z čoho súd prvej inštancie usudzoval, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanému ako fyzickej osobe. Žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, pretože súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav a nesprávne vyhodnotil dôkazy vykonané v rámci vykonaného dokazovania.

12. Žalovaný namietal svoju pasívnu legitimitáciu v spore a tvrdil, že žalobkyňa poskytla finančné prostriedky spoločnosti ZaMa INVEST s.r.o. a nie jemu ako fyzickej osobe. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že so žalovaným uzavrela ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 78 000 € a to z toho dôvodu, že žalobkyňa predložila len jeden listinný dôkaz a to potvrdenie z OTP Banky a.s. zo dňa 19.10.2012.

13. V zmysle aj tohto právneho záveru Najvyššieho súdu SR, ako aj z ďalších súdnych rozhodnutí vyplýva, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, pretože jediným dôkazom o uzavretí zmluvy o pôžičke mal byť pokladničný doklad z OTP Banky a.s. zo dňa 19.10.2012, do ktorého žalobkyňa sama neoprávnene zasahovala, čo značnou mierou samo osebe spochybňuje hodnovernosť tohto listinného dôkazu. Za akceptovateľnú opravu uvedeného pokladničného dokladu by bolo možné považovať, ak by sa bola oprava - preškrtnutie „Zama INVEST s.r.o.“ vykonala za prítomnosti aj žalovaného a dňa 19.10.2012 priamo v banke a s opravou by súhlasil aj žalovaný, ktorý by taktiež túto opravu podpísal. K takejto oprave mohla žalobkyňa pristúpiť ihneď a jej vysvetlenie, že žalovanému dôverovala, za danej situácie neobstojí. Keďže žalobkyňa tak nepostupovala a opravu vykonala podľa jej výpovede až na druhý deň, sama spôsobila nehodnovernosť uvedeného listinného dôkazu.

14. Vyjadrenie žalobkyne nebolo ňou zaslané.

15. Odvolací súd postupom podľa § 385 v spojení s § 387 CSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že je treba rozsudok potvrdiť ako vecne správny, z jeho výstižných dôvodov uvedených v rozsudku, na ktoré odkazuje odvolací súd.

16. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne

vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

17. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods.1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

18. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

19. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný.

20. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/, ktorému zodpovedá § 365 ods.1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

21. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/, ktorému zodpovedá § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods. 1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

22. Súd použil správny právny predpis a správne ho vyložil na daný skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania nezneskúmať realizáciu žiadneho jeho procesného

oprávnenia (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

23. Podľa § 229 CSP právoplatné rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle nahradzujú tento prejav.

24. Rozsudky zaväzujúce procesnú stranu na prejavenie vôle (napr. uzavretie zmluvy), časovým okamihom právoplatnosti nahradzujú tento prejav vôle (časovým okamihom právoplatnosti sa bude zmluva považovať za uzavretú), preto žalobný petit musí obsahovať plné znenie úkonu, prípadne musí byť tento úkon súčasťou rozhodnutia.

25. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. K odvolacím námietkam je treba poukázať na podanie žalovaného, ktorým mal preukazovať po priložení daňového priznania za rok 2013, súvahy a výkazu ziskov a strát za rok 2013, súvahy jednoduchej za rok 2014 a súvahy za rok 2014, že žalovaná pohľadávka, ktorú žiadala žalobkyňa bola vedená vo výške 90 200 € v účtovníctve spol. ZAMA INVEST, s.r.o., čo však nepreukazuje, že by pôžička bola poskytnutá vo výške 78 000 € a nie vo výške 90 200 €, čo je o 12 200 € viac nie je zanedbateľná suma, pričom pôžička bola dohodnutá ústne a bola až do uplynutia lehoty určenej vo výzve zaslanej 20.11.2014 bezúročná, nebol preto ani dôvod, aby spoločnosť ak by aj bola dlžníkom navyšovala dlh o 12.200 € (pozri vyjadrenie k podaniu žalovaného zo dňa 29.3.2016). Je nepatričná a nerelevantná námietka, že odvolateľ nemá pasívnu legitimitáciu v spore, keďže tvrdil, že žalobkyňa poskytla pôžičku v tejto sume spol. ZAMA INVEST, s.r.o. na úhradu projektovej dokumentácie. Žalovaný tvrdil počas dokazovania, že pokladničný doklad je dôkazom toho, že žalovaná poskytla pôžičku spol. ZAMA INVEST, s.r.o. a nie jemu ako fyzickej osobe, lebo preškrtila spol. ZAMA INVEST, s.r.o. a to urobila až následne bez vedomia žalovaného. Okrem iného druhý pokladničný doklad zo dňa 20.10.2012 predložil žalovaný súdu prvej inštancie, podľa ktorého tieto finančné prostriedky 12 200 € mal zaúčtovať sumu v položke pod bodom B.IV - krátkodobé finančné výpomoci, (19.10.2010 totiž mala byť suma 78 000 € zaúčtovaná ako pôžička ako vklad konateľa - od Z.. Ž.).

27. Ďalej namietal o.i., že podľa § 120 ods.1 veta prvá OSP teraz podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutia vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi (rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/13/2009). Ani táto námietka nie je presvedčivá, z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že príjmový pokladničný doklad bol súdom prvej inštancie považovaný za listinný dôkaz, je zo dňa 19.10.2012 na sumu 78 000 €, a žalobkyňa skutočne poskytla pôžičku žalovanému ako fyzickej osobe - vyplýva to aj zo samotného textu, na ktorom sa nachádza v riadku „účel“ : vklad konateľa, pôžička od Z.. Ž. - z ktorého obsahu textu je zrejmé, že žalobkyňa poskytla túto pôžičku Ing. J. J., ktorý následne ako konateľ údajne vložil tieto peňažné prostriedky do spoločnosti. O tejto finančnej transakcii a o poskytnutí peňažných prostriedkov samotnému žalovanému v konečnom dôsledku, potom svedčí aj pokladničný doklad OTP banka Slovensko, a.s. zo dňa 19.10.2012, na ktorom ako to potvrdil aj sám žalovaný on sám rukou napísal, že je to zmluva o pôžičke, prevzal Z.. J. J., jeho rodné číslo a zároveň to aj sám podpísal (podpis nebol namietaný žalovaným). Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že predtým bol tam uvedený zápis ZAMA INVEST, s.r.o., ktorý bol následne žalobkyňou preškrtnutý, pretože pokiaľ by pri preberaní finančných prostriedkov žalovaný vystupoval ako konateľ spol. ZAMA INVEST, mal aj jasne vedieť, že preberanie týchto peňažných prostriedkov za spol. ZAMA INVEST, s.r.o. musí vystupovať ako konateľ, pri samotnom uvedení mena a priezviska je uvedené len rodné číslo, a preto nemožno už účelovo tvrdiť, že išlo o finančné prostriedky spol. a nie žalovanému, ktoré boli jemu poskytnuté ako fyzickej osobe (pri samotnom uvedení mena a priezviska je uvedené len rodné číslo).

28. O.i. súd prvej inštancie vyhodnotil správne likvidačnú správu, ktorá sa nachádza v spise obchodného registra OS Košice I sp.zn. Sro 26934, v ktorej je uvedené, že pohľadávky všetkých známych veriteľov spoločnosti boli uspokojené v celom rozsahu a v lehote splatnosti a sporné pohľadávky z účtovníctva nevyplynuli, z čoho vyplýva, že ku dňu ukončenia likvidácie neexistovala žiadna taká pohľadávka, ktorá by bola sporná a všetky pohľadávky boli uspokojené (súd prvej inštancie preto vychádzal z tohto správne, že žalobkyňa v tomto konaní uniesla dôkazné bremeno).

29. Keďže súdu bolo dostatočne preukázané, že so žalovaným uzavrela zmluvu o pôžičke ústnou formou a že mu peňažné prostriedky v sume 78 000 € odovzdala, nebola uvedená doba vrátenia, žalovaný

doteraz jej nič nevrátil a to ani napriek jednaniam a opakovaným výzvam, správne sú obidva výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný žalovaný zaplatiť uvedenú sumu žalobkyni, ako aj trovy konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 4 680 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 3 699,19 €, odvolací súd obidva napadnuté výroky rozsudku potvrdil ako vecne správne podľa § 387 CSP.

30. Vzhľadom na zisťovanie skutkového stavu súdom prvej inštancie a nadväzujúceho konania na odvolacom súde, keď vyhodnotil dôkazy súd prvej inštancie tak, že je treba návrhu žalobkyne vyhovieť, odvolací súd nezopakoval dokazovanie, so zreteľom na novú právnu úpravu (dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len CSP) aj najvyšší súd vo viacerých procesných svojich rozhodnutiach považuje konanie pred súdom prvej inštancie aj konanie pred odvolacím súdom za spojené nádoby a ak sa neodchýli od zisteného skutkového stavu odvolací súd, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne presvedčivé a zákonné aj vo výroku o trovách konania a bez návrhov na ďalšie dokazovanie nie je možné dosiahnuť zmenu právneho posúdenia, resp. zmenu rozsudku.

31. Odvolací súd dopĺňa, že každá strana sporu čaká od súdu spravodlivosť pri ochrane porušených práv a právom chránených záujmov, každá strana má legitímne svoje a subjektívne očakávania, ktoré však po právnom posúdení súdu neskončia tak ako si to predstavovala strana sporu.

32. Odvolací súd po potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP, rozhodol o trovách odvolacieho konania vzhľadom na § 396 CSP, lebo žiadne vyjadrenie nebolo podané vo veci a tak trovy konania úspešnej žalobkyni nevznikli.

33. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.